

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

**Błogosławieni miłosierni,
albowiem oni miłosierdzia
dostąpią (Mt 5,7)**

Drodzy Parafianie!

Trwamy w okresie Wielkanocy, czasie radości i nadziei, które płyną z pustego grobu zmartwychwstałego Pana. Jednak czas bardzo szybko płynie. Przed nami miesiąc maj, który szczególnie poświęcony jest Matce Bożej. W naszych świątyniach, przy krzyżach czy przydrożnych kapliczkach zabrzmiał śpiew Litanii Loretańskiej i pieśni ku czci Niepokalanej. Będziemy przychodzili do Maryi z naszymi modlitwami, prośbami i codziennymi troskami. Bo któż bardziej niż matka potrafi zrozumieć swoje dziecko? Maryja jest Matką każdego z nas. Sam Pan Jezus umierając na drzewie Krzyża powiedział do Maryi wskazując na św. Jana: „Niewiasto, oto Twój syn”. Następnie rzekł do ucznia: „Oto twoja Matka” i, jak mówi Ewangelia, „od tej godziny uczeń przyjął Ją do siebie”. (J 19,26-27) Od tego momentu Maryja stała się Matką nas wszystkich.

Maryja jest „Matką, która wszystko rozumie, sercem ogarnia każdego z nas. Matka – zobaczyć dobro w nas umie. Ona jest z nami w każdy czas” (z pieśni religijnej). Dlatego w miesiącu maju licznie gromadzimy się na modlitwie do Matki Bożej. Przez Nabożeństwa Majowe, które w naszym kościele będą odprawiane codziennie o godz. 18.00. oddajmy cześć Matce Bożej i przez

Jej wstawiennictwo wypraszajmy łaski dla nas samych, naszych rodzin, Kościoła, Ojca Świętego, dla naszej parafii i Ojczyzny. Prośmy też przez Maryję Królową Pokoju o tak bardzo potrzebny pokój dla świata. Zapraszamy zatem Was, drodzy Parafianie, czciciele Matki Bożej, na wspólną modlitwę.

Maryja uczy nas i jest dla nas przykładem, jak się modlić i trwać przy Jezusie. W domu rodzinnym Maryi modlitwa była „chlebem powszednim”. Z pewnością to Jej rodzice, święci Joachim i Anna, nie tylko nauczyli Maryję modlitwy, ale sami byli przykładem dla swojego dziecka codziennego spotkania z Bogiem na modlitwie. Dlatego Maryja nieustannie wskazuje nam drogę do swojego Syna i zaprasza nas, abyśmy w naszym codziennym życiu i troskach umieli zaufać Chrystusowi. Sama jest dla nas najlepszym przykładem zaufania i zawierzenia Bogu w tajemnicy Zwiastowania. Przez wydarzenie w Kanie Galilejskiej mówi nam, jak wówczas powiedziała sługom: „Zróbcie wszystko cokolwiek wam powie” (J 2,5). Kiedy w naszym życiu pojawia się cierpienie czy łzy i nie potrafimy tego zrozumieć, „to trzeba nam popatrzeć na Matkę, która pod Krzyżem stała, która się z Synem żegnała. Ona uczyć Cię będzie pokory, cierpienie znieść Ci pomoże” (z piosenki religijnej). Niech Maryja będzie dla nas wszystkich wzorem zaufania i zawierzenia Bogu w naszej codzienności.

ks. Artur Kochmański SDS

Drodzy Parafianie!

Za nami już Święta Wielkiej Nocy. Przeżywalismy uroczyste święto Miłosierdzia Bożego. W tym roku przeżywane było jeszcze uroczystej ze względu na ogłoszony przez papieża Święty Rok Miłosierdzia. Gościliśmy w naszej świątyni symbole Świątowych Dni Młodzieży: Krzyż i Ikonę Matki Bożej, które podarował św. Jan Paweł II, aby pielgrzymowały po świecie i towarzyszyły młodzieży w przeżywaniu Świątowych Dni Młodzieży. Kiedy do nas przybyły, uświadomiłem sobie, że podarowane zostały wtedy, kiedy ja sam wchodziłem w młodzińczy świat. To one i mnie towarzyszyły przez życie. 8 kwietnia mogłem je ucałować, dotknąć i podziękować, że towarzyszyły mi i tak wielu ludziom w pogłębianiu wiary i odkrywaniu Boga. Była to wielka łaska, dla naszej wspólnoty. Takie wydarzenie może się już nie powtórzyć. Dlatego ze smutkiem patrzyłem, jak mało osób wzięło udział w tym wydarzeniu i jak mało młodzieży. Nie wszystkim młodym ludziom z naszej społeczności obornickiej pozwolono w tym święcie młodzieży uczestniczyć. Wiem, że wielu nie mogło przybyć do kościoła, ponieważ byli w pracy. Dziękuję tym, którzy byli i którzy się z nami duchowo łączyli.

W dzisiejszą niedzielę, gościmy ojców franciszkanów z Niepokalanowa, którzy

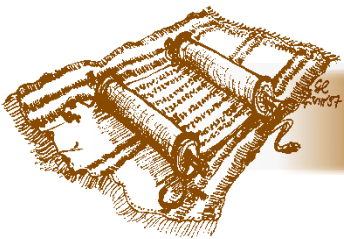
w 75 rocznicę śmierci św. Maksymiliana Kolbego, przybliżają nam jego historię. Św. Maksymilian nazywany jest męczennikiem miłosierdzia. Jego pójście na głodową śmierć w miejsce współwzniecia było owocem jego życia oddanego Bogu i ludziom. W swoich pismach uczył: „We wszystkim całkowicie zaufaj Miłosierdziu Bożemu, co przez Niepokalaną cię prowadzi. Resztę zostaw cudom miłosierdzia Opatrzności Bożej i Niepokalanej. Daj się w pokój i ufności prowadzić Miłosierdziu Bożemu przez Niepokalaną”. Ojciec Kolbe dał świadectwo, że nawet w świecie – wydawałoby się – bez miłosierdzia, ostatecznie zwyciężają miłość i miłosierdzie.

Już niedługo, 25 kwietnia, udamy się z pielgrzymką do sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie. W tym świętym Roku Miłosierdzia, pragniemy udać się do tego świętego miejsca, aby wyprasać miłosierdzia dla nas i całego świata, oraz dziękować za łaski nam udzielone. W tym miejscu doświadczymy świadectwa życia i świętości wielkich Apostołów Miłosierdzia Bożego: św. Faustyny i św. Jana Pawła II. Dziękujemy Bogu, że w Świętym Roku Miłosierdzia daje nam tak wielkie wzorce, które uczą nas, jak żyć miłosierdziem na co dzień i jak się nim dzielić.

Niech ten Święty Rok Miłosierdzia będzie dla nas czasem łaski i miłosierdzia. Polecajmy Bożemu Miłosierdziu nas samych, nasze rodziny, naszą parafię i Ojczyznę. Polecajmy cały świat, aby zapanował w nim pokój. Polecajmy Świątowe Dni Młodzieży, aby były one czasem umocnienia wiary, nadziei i miłości dla młodych ludzi z całego świata.

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS

Słowo na dziś

Słowo Boże

Słuchać tak, by usłyszeć

„Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (J 10,27-30).

Jezus powiedział: „Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy”.

Ksiądz Tischner mawiał, że zdania, które nie dadzą się wyrazić w gwarze góralskiej, są nieprawdziwe. W prostych słowach tłumaczył ludziom zawile traktaty filozoficzne. Również Jezus używa prostych obrazów, które

przemawiają do serc słuchaczy. To obraz owcy, która zna głos pasterza. Owcy, która tego głosu słucha.

Słuchanie w góralskiej gwarze jest stopniowe i każdy kolejny stopień znaczy coś innego. Najpierw jest słuchanie. Słuchamy wielu rzeczy na raz

i często nie wyłapujemy nawet poszczególnych słów. Idę ulicą, gra muzyka, ktoś rozmawia przez telefon, śpiewają ptaki... Słucham wielu głosów, ale nie wszystkie je usłyszę. Usłyszenie to kolejny stopień. Mam słuchać tak, aby usłyszeć. Aby przekazywana prawda do mnie dotarła. Chcę

słuchać Jezusa i chcę Go usłyszeć. Kolejnym stopniem jest „usłuchnięcie” – posłuchanie, czyli wprowadzenie tego usłyszanego słowa w czyn.

Owce słuchają głosu Pana, aby mogły Go usłyszeć i „usłuchnąć” w tym, czego od nas chce.

ks. Szymon Kula SDS

Redemptoris Mater – Matka Odkupiciela

Przeżywaliśmy niedawno uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Uroczystość normalnie w roku liturgicznym przypada na dzień 25 marca. Jednak w roku 2016 ze względu na przypadający w ten dzień Wielki Piątek, uroczystość przeniesiona została na 4 kwietnia. Centralną postacią tego dnia jest Maryja.

Maryja zajmuje także centralne miejsce w historii zbawienia. Ona jest jako pierwsza z Ludu Bożego – najpiękniejszy człowiek wszystkich pokoleń. Ona znajduje się w sercu Kościoła, w tajemnicy Chrystusa i Kościoła. Dlatego chrześcijanin, czcząc i wyznając Boga w Trójcy Jedynej, szczególnie zwraca się ku Maryi – Matce Boga. Tą prostą, skromną kobietą posłużył się sam Bóg. Przez Nią przyszło na ziemię zbawienie świata, przyszedł Jezus Chrystus. Jest Ona drugą Ewą. Przez pierwszą wszedł na ziemię grzech. Przez Maryję grzech został pokonany, gdyż stała się Matką Odkupiciela (Redemptoris Mater).

Zaczął się od Zwiastowania. Anioł, posłany przez Boga, zwiastował Maryi dobrą wiadomość. Podobnie i nam – ci, którzy są posłani, przepowiadają Dobrą Nowinę. Jaka to nowina? Bóg wybrał mnie i ciebie, by w nas narodził się Jezus – Syn Boży. Jak to ma się stać? – pytała Maryja. Podobnie zadaję sobie i ja to pytanie. Odpowiedź daje nam Pismo św. i Tradycja – poprzez działanie Ducha Świętego, w Kościele. Bo do Kościoła przychodzimy po wiarę, bo w Kościele słuchamy przepowiadania – lecz czy je słyszymy?

Maryja usłyszała i przyjęła z pokorą wolę Bożą: „...niech mi się stanie według Twego Słowa...” (Łk 1,38). W następstwie tego poczęcie się i urodzi Jezus. Żyje we wspólnocie rodzinnej, w pokorze i prostocie... Następnie przyjmuje krzyż ... i zmartwychwstaje.

I tutaj chwila zastanowienia, chwila re-

fleksji: czy nie jest podobnie w moim życiu, w życiu każdego z nas, w życiu rodzin, w życiu naszych wspólnot parafialnych?

Tak w pierwszych wiekach rodził się chrześcijanin, wspólnota chrześcijańska, Kościół. Bóg posyłał posłańców, którzy z mocą przepowiadali kerygmat¹). Na skutek przepowiadania formowała się rzeczywista wspólnota ludzi, którzy usłyszeli i przyjęli Słowo. Wspólnota ludzi, którą prowadził Duch Święty do wiary dojrzałej. Przyjęli oni w Słowie Bożym Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego i trwając w łasce Ducha Świętego dojrzewali oni w Kościele jak w łonie matki do czasu swoich nowych narodzin, do czasu sakramentu chrztu św. Bo chrzest jest momentem narodzin nowego człowieka. Jest bramą, przez którą wchodzi się do Kościoła, do wspólnoty Ludu Bożego. My dzisiaj, będąc ochrzczeni jako niemowlęta, potrzebujemy czasu odkrywania na nowo wartości otrzymanego w dzieciństwie chrztu św. Ten czas od poczęcia (zwiastowania) do narodzin „nowego człowieka” jest niezbędny. Tak rodzi się chrześcijanin. Innej drogi nie ma.

Niech zbliżający się miesiąc maj, jeden z najcudowniejszych miesięcy w roku, zwróci naszą uwagę na Maryję. Niech miesiąc ten będzie miesiącem szczególnym, w którym Maryja, Redemptoris Mater i nasza Matka, będzie podprowadzać nas do Swego Syna. Ona pomoże spotkać Zmartwychwstałego w naszym życiu. Pomoże odkrywać wartości sakramentu chrztu. A odkrywając je przeżyjemy prawdziwą metanoię²) tj. pozytywną przemianę własnego życia.

Zbigniew Stachurski

1) kerygmat – pierwotne przepowiadanie apostołów, wezwanie do nawrócenia

2) metanoia – pokuta, przemiana serca, nawrócenie

Pismo Święte o wierze

Wczynie tygodnia biblijnego, kiedy cała parafia czytała Pismo Święte, pomyślałem o tym, że może warto zobaczyć, co Pismo Święte mówi na temat wiary? Co mi się nasunęło od razu i niejako spontanicznie, to że:

Wiara jest po pierwsze odpowiedzią na Boże wezwanie, na Boże powołanie, na Boże objawienie. Bóg mówi do człowieka w Piśmie Świętym, przez Mojżesza, przez proroków, a w sposób najdoskonalszy przez swojego Syna, Jezusa Chrystusa, a człowiek odpowiada właśnie przez wiarę, przez zawierzenie, zaufanie Bogu. Wiara jest jedynym sposobem dialogu z Bogiem. Jest wejściem stworzenia (człowieka) w interpersonalną reakcję ze Stworzycielem. Kiedy wiarą odpowiadam na Boże objawienie, kiedy okazuję Bogu zaufanie nawiązuję z Nim kontakt, staję się Jego dzieckiem, nastawiam się na słuchanie Ojca, przyjmuję to, co do mnie mówi, i wierzę, że chce mnie doprowadzić do zbawienia. To jest tak, jak w przypadku rodziców i dzieci. Dziecko albo słucha co ojciec czy matka ma mu do powiedzenia i ufa rodzicom, że chcą dla niego dobra, albo zamyka się w uporze i zaślepieniu, nie wchodzi w dialog z rodzicami i usiłuje budować swoje życie samemu. Nie trzeba chyba pisać, jakie są najczęstsze skutki takiego odrzucenia i zamknięcia?

Kiedy odrzucam wiarę, odrzucam Tego, który się objawia, odrzucam Tego, który mówi mi: „kocham cię”. A ja odrzucając Boga mówię Mu: „nie chcę z Tobą rozmawiać, nie wierzę, nie ufam Ci”. Jest więc brak wiary powtórzeniem grzechu pierworodnego, kiedy człowiek Bogu powiedział właśnie to: „ja wiem lepiej, ja sam, bez Ciebie lepiej sobie poradzę, ja Ci nie ufam.”

Wiara jest bezpośrednią odpowiedzią na pełne miłości Słowo Boże, objawione

w Piśmie Świętym. Odrzucenie wiary jest odrzuceniem możliwości dialogu z Bogiem. Bóg nie ma wtedy możliwości komunikacji ze stworzeniem, bo my sami tę komunikację ucinamy, zamykamy się i stajemy się głusi. Czyż nie jest to widoczne coraz bardziej we współczesnym świecie? Czyż nie jest tak, że odrzucając wiarę człowiek współczesny coraz częściej mówi Bogu: „nie chcę z Tobą rozmawiać, Ty nie masz mi nic do powiedzenia”?

Po drugie, wiara będąc jedną z trzech cnót teologicznych („Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy, z nich zaś największa jest miłość.” (1 Kor 13,13)) staje się dla nas początkiem życia wiecznego. Wiara niejako przygotowuje nas do powrotu do utraconego przez grzech raju. Skoro grzech pierwszych rodziców, a co za tym idzie, każdy nasz osobisty grzech, jest zerwaniem relacji z Bogiem, odmową zaufania Bogu, odrzuceniem Jego objawienia i Jego Miłości, to wiara jest początkiem powrotu do Boga. W liście do Hebrajczyków autor mówi: „Wiara zaś jest porządką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywiście, których nie widzimy.” (Hbr 11,1). Bez wiary nie ma możliwości na powrót do utraconego raju. To właśnie wiara usprawiedliwia i otwiera nam drogę do zbawienia. Przez wiarę otwieram się na działanie we mnie Łaski Bożej, otwieram uszy na słuchanie Słowa Bożego (Pismo Święte) i otwieram serce na „Miłość Bożą rozlaną w naszych sercach przez Ducha Świętego” (Rz 5,5). Wiara staje się więc początkiem mojego usprawiedliwienia, początkiem zbawienia.

W liście do Rzymian św. Paweł pisze o tym dwukrotnie:

1. „Abrahamowi wiara została poczytana za sprawiedliwość” (Rz 4,9).

2. „... sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami – do zbawienia.” (Rz 10,10).

Dzięki wierze stajemy się zdolni do przyjęcia uzdrawiającej i usprawiedliwiającej łaski Bożej. Człowiekowi pozbawionemu wiary wydaje się, że może się zbawić sam, że dzięki swoim własnym wysiłkom może osiągnąć szczęście doczesne, a czasami nawet zbawienie wieczne. W rzeczywistości nie mogę jednak osiągnąć szczęścia na podstawie swoich własnych wysiłków czy zabiegów na płaszczyźnie materialnej, ani nawet na płaszczyźnie duchowej przez doskonale wypełnianie prawa moralnego. Nie znaczy to, że prawo moralne i uczynki nie mają żadnego znaczenia (zobaczmy to trochę później u św. Jakuba), ale wiara jest koniecznym i nieodzownym warunkiem otwarcia drogi do szczęścia i do zbawienia wiecznego, jest otwarciem się na uzdrawiającą i uświęcającą łaskę.

W liście do Galatów św. Paweł rozwija tę myśl w drugim i trzecim rozdziale, pisząc o usprawiedliwieniu z wiary: „Jesteśmy przeświadczeni, że człowiek osiąga usprawiedliwienie nie przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków, lecz przez wiarę w Jezusa Chrystusa, my właśnie uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, by osiągnąć usprawiedliwienie z wiary w Chrystusa, a nie przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków, jako że przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków nikt nie osiągnie usprawiedliwienia.” (Gal 2,16). Sam z siebie, nawet przez doskonale i skrupulatnie wypełnianie Prawa, człowiek nie może osiągnąć zbawienia.

O tym stosunku wiary i Prawa pisze też w następnym rozdziale: „Do czasu przyjścia wiary byliśmy poddani pod straż Prawa i trzymaliśmy w zamknięciu aż do objawienia się wiary. Tym sposobem Prawo stało się dla nas wychowawcą, który miał prowadzić ku Chrystusowi, abyśmy z wiary uzyskali usprawiedliwienie. Gdy jednak wiara nadeszła, już

nie jesteśmy poddani wychowawcy. Wszyscy bowiem dzięki wierze jesteście synami Bożymi – w Chrystusie Jezusie” (Gal 3,23-26).

Wiara czyni nas więc dziećmi Bożymi, zdolnymi do przyjęcia uzdrawiającej łaski Bożej. Wszystkie moje starania, wszystkie moje wysiłki, czy to na płaszczyźnie materialnej, czy nawet duchowej są niezdolne do zasypania przepaści między Bogiem a człowiekiem, jaką wykopał grzech. Tylko zawierzenie, zaufanie Bogu może tę przepaść zniwelować. Żyjąc w świecie grzechu, nie mogę go pokonać inaczej, jak tylko przez wiarę, o czym mówi św. Jan w swoim pierwszym liście: „Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara” (1 J 5,4). Tylko wierząc, ufając Bogu mogę pokonać zło, jakiego doświadczam i w sobie, i w świecie, w którym żyję. Bez wiary moje uczynki i starania są niewystarczające, są skazane na niepowodzenie, bo są po prostu „za krótkie” i nigdy nie dosięgną Boga. Tylko Bóg, któremu ufam może dokonać we mnie cudu odrodzenia.

To jednak, że nasze uczynki są niezdolne do doprowadzenia nas do zbawienia, nie znaczy, że są one całkowicie bez znaczenia. Nie mogę się łudzić, że sama wiara bez uczynków (z niej wypływających) może dokonać cudu. Jak mówi św. Jakub w swoim liście, wiara bez uczynków jest martwa: „Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków? Czy wiara zdoła go zbawić? (...) Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie” (Jk 2,14, 17). Taka wiara bez uczynków, bez moralności, bez dobra świadczonych innym jest karykaturą. Jakub dodaje zresztą kilka wierszy dalej: „Wierzysz, że jest jeden Bóg? Słusznie czynisz – lecz także i złe duchy wierzą i drżą” (Jk 2,19). Skoro złe duchy wierzą, to czy znaczy, że będą zbawione?

To przecież byłby paradoks. Wiara musi wyrażać się w uczynkach miłości.

Wiara jest więc pierwsza, ale miłość jest ostatnia i największa. Warto może przytoczyć jeszcze raz słowa św. Pawła z Pierwszego Listu do Koryntian: „Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: z nich zaś największa jest miłość.” (1 Kor 13,13). Wiara i miłość (wyrażająca się w uczynkach) są ze sobą nierozdzielnie związane. Są jak dwie strony tej samej monety. Uczynki bez wiary są niezdolne do usprawiedliwienia, nie mogą mnie doprowadzić do zbawienia. Ale też sama wiara bez uczynków jest martwa. Nie ma wiary bez miłości wyrażającej się w uczynkach. Z tego wypływa konieczność życia wiarą, lub życia w wierze.

Trzecim aspektem wiary w Piśmie Świętym jest jej moc uzdrawiająca i odpuszczająca grzechy. Chrystus wobec jawnogrzesznicy mówi: „Twoje grzechy są odpuszczone. Twoja wiara cię ocaliła, idź w pokój!” (Łk 7,50). Jeśli nie uwierzysz Bogu, zostaniesz ze swoimi grzechami sam i one cię zniszczą. Ta uzdrawiająca moc wiary, zarazem w znaczeniu cielesnym jak i duchowym widoczna jest w kilku innych fragmentach Ewangelii. A są to np.:

- uzdrowienie kobiety cierpiącej na krwotok. „On zaś rzekł do niej: Córkę, twoja wiara cię ocaliła, idź w pokój i bądź uzdrowiona ze swej dolegliwości!” (Mk 5,34, Mt 9,22).

- uzdrowienie opętanej córki kobiety kananejkiej. „Wtedy Jezus jej odpowiedział: O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz! Od tej chwili jej córka była zdrowa” (Mt 15,28).

- uzdrowienie córki Jaira, przełożonego synagogi. „Lecz Jezus słysząc, co mówiono, rzekł przełożonemu synagogi: Nie bój się, wierz tylko!” (Mk 5,36, Łk 8,48).

- uzdrowienie trędowatego. „Do trędowatego zaś rzekł: Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła” (Łk 17,19).

– uzdrowienie niewidomego. „A Jezus przemówił do niewidomego: Co chcesz, abym ci uczynił? Powiedział Mu niewidomy: Rabbuni, żebym przejrzał. Jezus mu rzekł: Idź, twoja wiara cię uzdrowiła” (Mk 10,51-52, Łk 18,42).

We wszystkich tych fragmentach widzimy, jak bardzo Jezus podkreśla nieodzowność i konieczność wiary do uzdrowienia. I nie jest to tylko uzdrowienie cielesne (choć na pewno tak), ale również uzdrowienie duchowe. Kiedy przychodzę do konfesjonału, wierzę, że Chrystus ma moc uzdrawiającą, że w tym sakramencie może dokonać się cud uzdrowienia. Bez wiary spowiedź byłaby absurdalnym i bezsensownym duchowym ekshibicjonizmem, bardzo nieudolną pseudo-psychologią czy niepotrzebnym samoudręczeniem. Odchodząc jednak od konfesjonału z wiarą, słyszę dokładnie te same słowa: „Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła.” Moc uzdrawiająca sakramentu spowiedzi zależy właśnie od mojej wiary. Sam w sobie sakrament ma moc sprawczą, bo jest dziełem Boga, ale jeśli ja nie wierzę, Bóg nie może mnie uzdrowić na siłę i wbrew mojej woli.

Czytając dalej Pismo Święte znalazłem trzy inne elementy czy momenty, gdzie Jezus domaga się wiary. Pierwszy to pytanie, które kieruje do wylęknionych Apostołów w łodzi na środku wzburzonego morza. „Przystąpili więc do Niego i obudzili Go, wołając: Mistrzu, Mistrzu, giniemy! Lecz On wstał, rozkazał wicherowi i wzburzonej fali: uspokoiły się i nastał cisza. A do nich rzekł: Gdzie jest wasza wiara? Oni zaś przestraszeni i pełni podziwu mówili nawzajem do siebie: Kim właściwie On jest, że nawet wicher i wódzie rozkazuje, a są Mu posłuszne” (Łk 8,24-25). Trzeba nam ożywiać wiarę właśnie w momentach burzy, w momentach lęku i kryzysów. Nie jest być może trudno wyznawać wiarę, kiedy wszystko układa się dobrze, kiedy żyjemy

w pokoju i dobrobycie, ale o wiele trudniej jest wierzyć, gdy wszystko w naszym życiu się wali i grozi zatonięciem, katastrofą i załamaniem. Te właśnie momenty życiowych burz są sprawdzianem naszej wiary.

Drugie zdanie Jezus kieruje do św. Piotra mówiąc: „Szymonie, Szymonie, oto szatan domagał się, żebyś was przesiał jak pszenicę; ale Ja prosiłem za tobą, żebyś nie ustała twoja wiara. Ty ze swej strony utwierdź twoich braci” (Łk 22,31-32). My również jesteśmy wezwani, aby naszą wiarą umacniać naszych braci. To nie jest tak, że wiarę mam dla siebie, ale właśnie tak, że muszę się nią dzielić i tym samym umacniać tych, którzy są chwiejni, tych, których wiara jest słaba. A jak umacniać wiarę innych, jeśli moja wiara jest słaba? Warto modlić się często słowami ojca epileptycznego chłopca: „Natychmiast ojciec chłopca zawołał: Wierzę, zaradź memu niedowiarstwu!” (Mk 9,24), czy słowami Apostołów: „Apostołowie prosili Pana: Przymnóż nam wiary” (Łk 17,5). O wiarę trzeba się modlić, prosić Pana o jej pomnożenie i umocnienie. W przeciwnym przypadku ona osłabnie, zaniknie, zwietrzeje. Wiara jest na pewno darem Bożym, ale jest też zadaniem, jest darem, który trzeba rozwijać i pomnażać. Za moją wiarę ja sam jestem odpowiedzialny. O pomnożenie wiary muszę się modlić i wiarę swoją karmić Eucharystią i Słowem Bożym.

To tylko kilka elementów relacji między wiarą a Pismem świętym. Oczywiście zdaję sobie sprawę, że w tej refleksji nie wyczerpałem wszystkich aspektów wiary w Biblii. Niemniej jednak już te kilka cytatów pokazuje istotne momenty relacji wiary i Słowa Bożego.

Jest jeszcze jedno pytanie dotyczące wiary, które Chrystus zadaje: „Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?” (Łk 18,8), ale o tym w następnym rozważaniu.

ks. Kazimierz Kubat SDS

Wielki Tydzień w parafii NSPJ

Składanie życzeń kapłanom w Wielki Czwartek.

Liturgia Męki Pańskiej w Wielki Piątek.

Liturgia Paschalna w Wielką Sobotę.

Pięćdziesiąt najpiękniejszych pozdrowień

Zbliża się miesiąc maj, poświęcony szczególnie nabożeństwu do Najświętszej Maryi Panny.

Już wkrótce rozpoczną się nabożeństwa majowe, a na nich – choć już nie codziennie, jak

dawniej – odmawiać będziemy także Litanię Loretąńską. To piękna i bardzo stara modlitwa. Najstarszy jej zapis pochodzi z XII wieku z niezachowanego do dziś tzw. „manuskryptu paryskiego”. Początkowo wezwania do Maryi znajdowały się w Litaniu do Wszystkich Świętych, lecz gdy stawały się coraz liczniejsze, oderwały się od niej i zaczęły funkcjonować jako osobna modlitwa. Litania była szczególnie popularna w Loretto we Włoszech, gdzie znajduje się słynne sanktuarium maryjne – Domek Nazaretański (dom, w którym przyszła na świat Maryja, a który wg legendy został przeniesiony do Loretto przez Aniołów). Od nazwy miejscowości Loretto pochodzi właśnie określenie „loretańska”.

Drukiem po raz pierwszy Litania Loretąńska ukazała się w roku 1572 we Florencji, zawierała wtedy 43 wezwania. Do oficjalnego używania jej w Kościele została zatwierdzona przez papieża Benedykta XIV dopiero w XVIII wieku!

Na przestrzeni wieków, także bliżej naszych czasów, pojawiały się nowe tytuły: w 1675 „Królowo Różańca Świętego, w 1846 „Królowo bez zmały pierworodnej poczęta”, w 1903 „Matko Dobrej Rady”, „Królowo Pokoju” w 1917 roku. Po zatwierdzeniu liturgicznego święta NMP Królowej Polski 3 maja, dołączono

tytuł „Królowo Polskiej Korony”, który po drugiej wojnie światowej zmieniono na: „Królowo Polski”. Tytuł „Królowo Wniebowzięta” pojawił się w 1950, a „Matko Kościoła” – w 1980 roku. Później jeszcze doszło „Królowo Rodzin” a w 2014 Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów zezwoliła na wprowadzenie w Polsce wezwania: „Matko Miłosierdzia”.

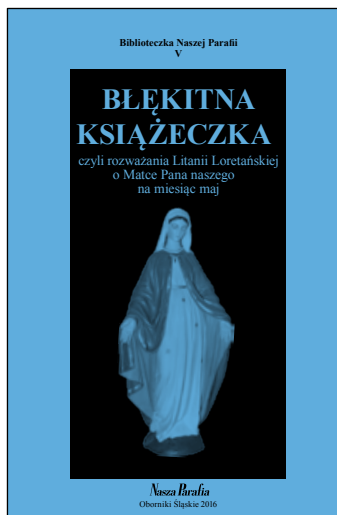
Wezwania są bardzo piękne, często poetyckie, często blisko związane z historią Kościoła. Każde z nich niesie ze sobą ogromne bogactwo treści. Aby umożliwić naszym czytelnikom głębsze zapoznanie się z ich znaczeniem, postanowiliśmy wydać w ramach „Biblioteczki Naszej Parafii” tzw. „Błękitną Książeczkę” zawierającą obszerny opis wszystkich aktualnych wezwań Litani Loretąńskiej.

Chcielibyśmy, aby stała się ona pomocą w bardziej świadomej i pogłębionej modlitwie, która nie ogranicza się tylko do bezmyślnego powtarzania tych samych słów.

Na koniec, aby zachęcić do zapoznania się z tą publikacją, zacytujemy fragment *Wstępu*: „litania, opisująca Matkę Najświętszą, jest niczym zbiór drogowskazów pozwalających nam wejść głębiej w tajemnice Jej życia, poznać Ją samą i zrozumieć jak wielką miłością nas darzy. Za mogącymi wyglądać abstrakcyjnie bądź poetycko określeniami kryje się głęboka i konkretna treść.”

Książeczkę – zeszyt w cenie 2 zł można zakupić w obu naszych kościołach (jest wyłożona na stolikach z prasą).

Redakcja

Św. Ludwik-Maria Grignion de Montfort

28 kwietnia przypada wspomnienie św. Ludwika-Marii Grignion de Montforta. Kim był ten „Święty Misjonarz”, o którym św. Jan Paweł II mówił, że wiele mu zawdzięcza w ważnych momentach życia, którego książkę „Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” zabierał ze sobą na popołudniową zmianę, gdy pracował w fabryce sody na Solvayu?

Urodził się 31 I 1673 r. w miejscowości Montfort-la-Cane (obecnie Montfort-sur-Meu) w Bretanii w rodzinie mieszczańskiej. W wieku 19 lat wstąpił w Paryżu do zgromadzenia św. Sulpicjusza, gdzie ukończył seminarium duchowne. Święcenia kapłańskie otrzymał 5 VI 1700 r. W centrum swej duchowości osobistej i apostolskiej Ludwik Grignion postawił kult Najświętszej Maryi Panny i wierność przyrzeczeniom chrztu świętego. Aby dać temu wyraz przybrał jako drugie imię Maria, a do swego nazwiska dodał Montfort, od nazwy parafii, w której był ochrzczony.

W 1706 rozpoczął, za poradą i przyzwoleniem papieża Klemensa XI, pracę misjonarsko-apostolską wśród ludności zachodniej Francji na terenach Bretanii i Wandei. Św. Ludwik pełnił również posługę kapelana wśród chorych i bezdomnych szpitala miejskiego w Poitiers.

Pod koniec swojego życia, w 1713 r.oku, napisał Regułę Księży Misjonarzy z Towarzystwa Maryi (połączonego z czasem ze Zgromadzeniem Świętego Ducha) dla, jak sam to określał, „ubożuchnego Towarzystwa dobrych kapłanów, którzy pod sztandarem Najświętszej Maryi Panny ruszyliby, aby nauczać katechizmu ubogich po wsiach i zachęcać grzeszników do nabożeństwa do Maryi”. Rozpoczął także organizowanie kongregacji żeńskiej – Cór Mądrości, których współzałożycielką i pierwszą przełożoną generalną była błogosławiona Marie-Louise Trichet.

Zmarł 28 IV 1716 r. z wyczerpania podczas głoszenia ostatnich z ok 200 misji. Od roku

1717 spoczywa w kościele parafialnym w Saint-Laurent-sur-Sevre.

Ludwik Grignion de Montfort był szczególnie przywiązany do pobożności maryjnej, wyrazem są jego dzieła: „Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” i „Tajemnica Maryi”, w których rozwinął doktrynę niewolnictwa maryjnego jako nabożeństwa polegającego na najdoskonalszym oddaniu się przez Maryję Panu Jezusowi. „Traktat” dał podstawy teologiczne dla niewolnictwa maryjnego i przyczynił się do rozpropagowania tej szczególnej praktyki.

Do koncepcji niewolnictwa maryjnego nawiązał Karol Wojtyła czerpiąc z Traktatu św. Ludwika hasło Totus Tuus (dosł. „Cały Twój”), jako swą dewizę biskupią i później papieską. Papież Jan Paweł II tak pisał o swym spotkaniu z doktryną Św. Ludwika de Montfort: „Święty Ludwik-Maria Grignion de Montfort stanowi dla mnie postać znaczącego odniesienia, która mnie oświecała w ważnych chwilach mego życia, kiedy byłem ukrytym seminarzystą i kiedy pracowałem w fabryce Solvay w Krakowie. Mój kierownik duchowy poradził mi rozważać „Traktat o Prawdziwym Nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny”. Przeczytałem i ponownie czytałem wiele razy z wielką korzyścią duchową tę cenną książeczkę ascetyczną, której niebieska okładka poplamiała się od sody. Umieszczając Matkę Chrystusa w relacji z tajemnicą Trójcy, Montfort pomógł mi zrozumieć, że Dziewica należy do planu zbawienia z woli Ojca, jako Matka Słowa Wcielonego, że Ona poczęła przez działanie Ducha Świętego”.

Znanym niewolnikiem maryjnym i propagatorem tej idei jako niewoli miłości Maryi był kardynał Stefan Wyszyński. Innym propagatorem tego nabożeństwa był św. Maksymilian Maria Kolbe i założone przez niego międzynarodowe stowarzyszenie Rycerstwo Niepokalanej.

ML

Oznaki prawdziwego nabożeństwa do Najświętszej Dziewicy

(z Traktatu o doskonałym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny)

1. Doskonale nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest wewnętrzne. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Dziewicy jest wewnętrzne, to znaczy ma swe źródło w umyśle i sercu człowieka; pochodzi z głębokiej czci wobec Najświętszej Dziewicy, z przedstawienia sobie Jej wielkości i z miłości do Niej.

2. Doskonale nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest czule. Jest ono czule, czyli pełne zaufania do Najświętszej Maryi Panny – zaufania dziecka do najlepszej matki. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Panny sprawia, że dusza ucieka się do Niej we wszelkich potrzebach ciała i ducha z wielką prostotą, z ufnością i czułością, tak, że błaga tę Dobrą Matkę o pomoc zawsze, wszędzie i w każdej potrzebie: w wątpliwościach prosi Ją o światło; na bezdrożach o wskazanie właściwej drogi; w pokusach o pomoc; w słabościach o siłę; w upadkach o podźwignięcie; w zniechęceniu o otuchę; w skrupułach o radę; w krzyżach, pracach i przeciwnościach życia o pocieszenie. Wreszcie, we wszystkich dolegliwościach jest Maryja stałą ucieczką takiej duszy, co nie potrzebuje się obawiać, że Dobrej tej Matce zbytnio się narzuca lub naraża się Panu Jezusowi.

3. Doskonale nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest święte. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest święte, to znaczy: pobudza duszę do unikania grzechu i do naśladowania cnót Najświętszej Maryi Panny, zwłaszcza – Jej głębokiej pokory, żywej wiary, świętego posłuszeństwa, stałości w modlitwie, wszechstronnego umartwienia, boskiej czystości, Jej głębokiego miłosierdzia, Jej heroicznej cierpliwości, anielskiej słodyczy i mądrości zaiste boskiej. Oto dziesięć głównych cnót Najświętszej Maryi Panny.

4. Doskonale nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest stale. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest

stałe. Utwierdza ono duszę w dobrym i sprawia, że człowiek dla błahych powodów nie opuszcza praktyk religijnych. Czyni ono duszę odważną wobec świata i jego zasad, mężną w zwalczaniu słabości ciała, jego namietności oraz szatana i jego pokus. Stąd wynika, że człowiek, który Najświętszej Maryi Pannie rzeczywiście służy, nie jest zmienny, zgryźliwy, niespokojny lub bojaźliwy. Nie znaczy to wcale, by taki człowiek czasem nie upadał lub nie zmieniał swych praktyk religijnych. Lecz kiedy upadnie, zaraz się podnosi, wyciągając ręce do swej Dobrej Matki. A jeśli traci chęć do modlitwy i doświadcza oschłości, nie popada w zniechęcenie, w rozterkę, gdyż żyje on z wiary w Jezusa i w Maryję a nie z uczuć cielesnych.

5. Doskonale nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest bezinteresowne. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest bezinteresowne, to znaczy: sprawia, że dusza nie szuka siebie, lecz tylko Boga i Jego świętej Matki. Prawdziwy czciciel Maryi nie służy tej dostojnej Królowej dla jakiejś korzyści lub zysku, ani dla własnego dobra doczesnego, wiecznego, cielesnego, duchowego, lecz jedynie dlatego, że Maryja zasługuje na to, by służyć Jej, a w Niej Bogu. Czcieciel nie kocha Maryi, bo wyświadcza mu Ona dobrodziejstwa, czy że się od Niej spodziewa jakichś dóbr, ale dlatego, że Ona jest godna miłości. Stąd też kocha Ją on i służy Jej tak w zmartwieniach i w oschłościach, jak w czasie wesela duszy i w odczuciu żarliwości; kocha Ją na Kalwarii, jak i na godach w Kanie Galilejskiej. Jakże miły i drogi w oczach Boga i Najświętszej Panny jest ten, kto nie szuka siebie w usługach, jakie Im oddaje! Niestety, taką duszę spotykamy rzadko! I dlatego właśnie chwyciłem za pióro, by spisać to, czego przez długie lata publicznie i prywatnie nauczałem.

Ludwik-Maria Grignon de Montfort

MARYJA Królowa Polski

Święto 3 maja to nie tylko obchód przypominający nam konstytucję, ale uroczystość naszej Królowej, która w szczególny sposób okazuje miłość dla swej Rzeczypospolitej. Serce każdego Polaka zabije w tym dniu radośniej i złoży hołd – Królowej. Czcieciele i miłośnicy Niepokalanej Królowej! Dla nas dzień 3 maja to Jej dzień i cały miesiąc maj to Jej miesiąc, Jej czci szczególnie poświęcony. W jakiż więc sposób okażemy naszą miłość? Czy ograniczymy się tylko na gorących uczuciach, na tkliwych słowach? Nie. To byłoby za mało. Ona Królową Polski, więc i Królową każdego serca, co pod polskim niebem bije albo z dala od Ojczyzny tęskni, być musi. Zdobyć dla Niej serca wszystkich i każdego z osobna – oto nasza praca, zwłaszcza w tym Jej miesiącu. Jak to uczynić? Przede wszystkim Jej powierzyć każdą sprawę, którą przedsięwzięmiemy, zwłaszcza gdy o zdobywanie dla Niej dusz chodzi. A potem? Nie opuścić żadnej sposobności do szerzenia czci i miłości ku Niej i postarać się, by na nabożeństwa majowe jak najwięcej dusz z nami uczęszczało czy to w kościołach, czy gdzieś z dala od świątyń, w kapliczkach lub przy obrazach przydrożnych.

św. Maksymilian M. Kolbe

Maj

Maj, najpiękniejszy miesiąc roku
Widzimy to na każdym kroku
Zima z swym nosem opuszczonym
Żegna pola, lasy, zagony

Maj chwyta barw paletą
Zaczyna od zielonej trawki
I dzień po dniu spod jego pędzla
Powstają piękne, nowe obrazy

Zielenią się lasy i łąki
Złocą się rzepaku łany
Za nimi szybko w podskokach
Zboża zimowe idą w tany

Drzewa, oprócz zielonych liści
Mają kwitnące, piękne pąki
Z zazdrością patrzę na to wszystko
Po śnie zimowym takie łąki

I tu już trudno nawyliczać
Rosnące wszystkie piękne kwiatki
Na pewno można spleść z nich wianek
W majowe święto każdej matki

Przydrożne kapliczki wiosną
Stroi się też kwiatami
I prosi się Maryję
By była między nami

Jadwiga Pawłowa

Postawa stojąca

Przez przyjmowanie jednolitych postaw oraz używanie tych samych gestów (wcześniej omawianych), wszyscy uczestnicy Mszy Świętej wyrażają jedność ludu Bożego zgromadzonego na sprawowaniu świętej liturgii. Wszystkie postawy kształtują przeżycia duchowe uczestników i pozwalają je uzewnętrznić. Jak podaje OWMR (Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego): Gesty i postawy ciała winny zmierzać do tego, aby cała celebrazione odznaczała się pięknem i szlachetną prostotą, aby w pełni przejrzyste było znaczenie jej poszczególnych części, zaś uczestnictwo wszystkich stawało się łatwiejsze.

Wierni podczas Mszy Świętej przyjmują trzy postawy – stojącą, siedzącą i klęczącą.

Postawa stojąca, wyprostowana, jest związana z Paschą, wyzwoleniem – dzięki Chrystusowi nie jesteśmy już niewolnikami podległymi grzechowi, ale jesteśmy w pełni wolnymi ludźmi, którzy w obliczu Boga stoją z własnej wolnej woli. Ten, kto stoi, jest gotowy, zdolny w każdej chwili podjąć działanie, które Ojciec mu powierza. Stojąc wyrażamy też nasz szacunek dla Boga i aktywność w czynnościach liturgicznych. Stoimy w czasie obrzędów wstępnych, aklamacji i Ewangelii, credo i modlitwy wiernych. Po przygotowaniu darów wstawiamy na liturgię eucharystyczną i stoimy aż do komunii, a później od modlitwy po komunii do procesji wyjścia.

Szczegółowo na ten temat możemy przeczytać w „Ceremoniale wspólnoty parafialnej”:

Postawa stojąca

63. Przyjmujemy ją na znak szacunku i czynnego zaangażowania. Jest także znakiem spełniania kapłańskiej posługi przez modlitwę i składanie ofiary oraz znakiem wolności, którą obdarza Chrystus przez swoje zmartwychwstanie. W postawie stojącej wyraża się również czuwanie w oczekiwaniu na przyjście Pana.

64. We Mszy świętej przyjmuje się ją:

- od wejścia kapłana do kolekty włącznie;
- podczas śpiewu przed Ewangelią, w czasie Ewangelii, wyznania wiary i modlitwy powszechnej;
- od wezwania „Módlcie się, aby”... aż do: „Baranku Boży”, z wyjątkiem modlitwy epikletycznej* i słów przeistoczenia;
- w czasie modlitwy po Komunii i zakończenia Mszy świętej”.

65. W sprawowaniu Liturgii godzin obowiązuje:

- podczas Wezwania i wersetów rozpoczynających każdą godzinę;
- podczas hymnu;
- podczas pieśni z Ewangelii;
- podczas prośb, Ojcze nasz i modlitwy końcowej.

66. W innych celebracjach przyjmujemy postawę stojącą wtedy, gdy odmawiamy wspólnie modlitwy, śpiewamy hymn, odcytujemy Ewangelię, sprawujemy najistotniejszą część obrzędu (chrztu, małżeństwa...), gdy rozpoczynamy i kończymy celebrację.

Opr. ML

*Epikleza jest modlitwą błagalną, aby Duch Święty zstąpił na dary ofiarne i przemienił je w ciało i krew Chrystusa dla duchowego pożytku tych, którzy je przyjmują.

966-2016

1050^{lat}

CHRTU POLSKI
17 KWIETNIA
WROCŁAW

JE Ks Arcybiskup Józef Kupny Metropolita Wrocławski zaprasza na Ostrów Tumski od godz. 11:30 do 18:15

11:30 PLAC PRZY POMNIKU KS. KARD. B. KOMINKA
Śpiewogra „Rzecz o tym jak Mieszko ochrzczono i z Dobrawą zaślubiono”

12:30 HISTORYCZNY PRZEMARSZ MIESZCZAN PRZEZ OSTRÓW TUMSKI

13:00 KATEDRA – UROCZYSTA MSZA ŚW.
Po raz pierwszy we Wrocławiu zostaną wystawione polskie insygnia koronacyjne

15:00 AULA PWT I OKOLICE
Teatr dla dzieci – „Legendy wrocławskie”
Chór Vox Clemens – pod dyr. Łykowskiego „Koncert muzyki dawnej”
Wykład dr S. Bogaczewicza – „Chrzest 966 roku fundamentem polskości”
Jarmark, teatr ognia, gry i zabawy

17:30 KATEDRA – NIESZPORY DZIĘKCYNNNE
Ks. Norbert Jerzak przybliży postać polskiego świętego Andrzeja Świerada

Logo of the Polish Bishops' Conference, the Wrocław Archdiocese, and various cultural and religious organizations.

23 KWIETNIA – UROCZYSTOŚĆ ŚW. WOJCIECHA, biskupa i męczennika, patrona Polski

Św. Wojciech (ok. 956-997) służył Chrystusowi jako biskup Pragi, mnich benedyktyński, misjonarz w Prusach. Wiernie naśladowując swojego Mistrza, doświadczył Jego losu, wraz z niezrozumieniem i odrzuceniem, aż uwielbił Go przez męczeńską śmierć.

25 KWIETNIA – ŚW. MARKA EWANGELISTY

Św. Marek, uczeń św. Piotra i towarzysz misji św. Pawła. Znany głównie jako ewangelista. Założyciel Kościoła w Aleksandrii, swoją krwią świadczący o prawdzie głoszonego słowa.

28 KWIETNIA – ŚW. LUDWIKA MARII GRIGNIONA DE MONTFORT

Św. Ludwik Maria Grignon de Montfort (1673-1716) zasłynął jako założyciel dwóch zgromadzeń zakonnych, misjonarz, pokutnik, autor pism o mądrości Bożej i duchowości maryjnej.

29 KWIETNIA – ŚW. KATARZYNYSIENIEŃSKIEJ, DZIEWICY I DOKTORA KOŚCIOŁA

Św. Katarzyna ze Sieny (1347-1380), skromna tercjarka dominikańska, mistyczka, łączyła życie kontemplacyjne z działalnością apostołską.

30 KWIETNIA – ŚW. PIUSA V, PAPIEŻA

Św. Pius (1504-1572), wybrany papieżem w trzy lata po zakończeniu Soboru Trydenckiego, stał się promotorem nowego porządku w życiu Kościoła. Zadbał o ogłoszenie Katechizmu, dokonał reformy brewiarza, mszału, różańca.

1 MAJA – ŚW. JÓZEFA RZEMIEŚNIKA

„Czyż nie jest On synem cieśli” – pytali z lekceważeniem mieszkańcy Nazaretu, słuchając słów Jezusa. Jednak w oczach Boga Józef, parający się ciężką, fizyczną pracą rzemieślnik, był godzien, aby powierzyć jego opiece Zbawiciela.

2 MAJA – ŚW. ATANAZEGO, BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA

Św. Atanazy (ok. 295-373), biskup i doktor Kościoła, trwał niewzruszenie przy prawdzie o Bóstwie Chrystusa w czasach, gdy coraz szersze kręgi zataczała herezja arianizmu.

3 MAJA – NAJŚWIĘTSZEJ MARYJI PANNY, KRÓLOWEJ POLSKI

Jako chrześcijanie zostaliśmy uwolnieni spod władzy ciemności, aby żyć pod panowaniem Boga. Jako Polacy, żyjemy w królestwie Maryi, która otacza nas „przedziwną pomocą i obroną”.

4 MAJA – ŚW. FLORIANA, MĘCZENNIKA

Kiedy w XVI wieku z pożaru trawiącego krakowski Kleparz ocalał jedynie kościół, w którym przechowywano relikwie św. Floriana, ten starożytny rzymski żołnierz, umęczony podczas panowania cesarza Dioklecjana, został obwołany patronem strażaków.

6 MAJA – ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW FILIPA I JAKUBA

Nawet Apostołowie przebywający w bliskości Jezusa – w tym także Filip i Jakub – nie od razu rozumieli Jego naukę. Obaj musieli zobaczyć zmartwychwstałego Jezusa, aby uwierzyć, że zgodnie z zapowiedzią rzeczywistość wyszedł z grobu.

8 MAJA – ŚW. STANISŁAWA, BISKUPA I MĘCZENNIKA

Św. Stanisław (ok. 1030-1079), biskup krakowski, który broniąc powierzonej sobie owczarni, nie zawahał się wejść w konflikt z królem Bolesławem Śmiałym, co przysłał męczeńską śmiercią.

13 MAJA – NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY FATIMSKIEJ

Istotą objawień Maryi nie są „sekrety fatimskie”, lecz skierowane do wszystkich wezwanie do „nieustannego trwania w pokucie i modlitwie za zbawienie świata”.

14 MAJA – ŚW. MACIEJA APOSTOŁA

Pamiętajmy dzisiaj nie tylko o św. Macieju, ale i o tym, którego on zastąpił w gronie Apostołów – o Judaszu Iskariocie. Św. Maciej nie tylko wypełnił w gronie Apostołów ranę, która pozostała po Judaszu, ale też stał się odważnym głosicielem Chrystusa.

Świąteczna dekoracja

Budowę Ciemnicy i Grobu Pańskiego w kościele NSPJ zajęła się wspólnota Odnowy w Duchu Świętym „Pokój i Radość” oraz młodzież i schola pod kierunkiem ks. Stanisława Muchy i ks. Przemysława Marszałka.

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia NSPJ

- 9. Hubert Ługowski, 28.03.2016 r.
- 10. Jagoda Grudzień, 03.04.2016 r.

Parafia JTiAP

- 10. Berenika Czerwińska, 28.03.2016 r.
- 11. Marcelina Krawczyk, 03.04.2016 r.
- 12. Wojciech Kaczurba, 03.04.2016 r.
- 13. Zuzanna Czaplińska, 10.04.2016 r.
- 14. Gabriela Pieczonka, 10.04.2016 r.

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia NSPJ

- 10. Jan Paweł Wróbel, l. 69, zm. 17.03.2016 r.
- 11. Marian Włodarczyk, l. 82, zm. 22.03.2016 r.
- 12. Władysław Śmiech, l. 56, zm. 28.03.2016 r.
- 13. Józef Dziuba, l. 88, zm. 07.04.2016 r.
- 14. Edward Kreczko, l. 67, zm. 09.04.2016 r.

Parafia JTiAP

- 11. Piotr Hejke, l. 31, zm. 12.03.2016 r.
- 12. Stefan Banasiak, l. 81, zm. 14.03.2016 r.
- 13. Janina Orlik, l. 86, zm. 15.03.2016 r.
- 14. Jan Jakubowski, l. 85, zm. 01.04.2016 r.
- 15. Antoni Pasek, l. 0, zm. 05.04.2016 r.

MIĘDZYPARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS W OBORNIKACH ŚL.

PUNKT wydawania i przyjmowania odzieży oraz drobnego sprzętu AGD w Domu Katolickim przy ul. Wyszyńskiego czynny jest w każdy wtorek: rano – od godziny 10 do 12 oraz po południu – od godziny 15 do 17.

DYŻUR TELEFONICZNY Caritas Oborniki Śląskie: od poniedziałku do piątku od godziny 16.00 do godziny 17.00 pod nr **531-123-125**.

Misterium Paschalne

W niedzielę, 3.04.2016 r., w kościele JTİAP po Mszy św. o godz. 12.30 dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 3 im. Jana Pawła II wykonały Misterium Paschalne przygotowane pod opieką katechety Adama Politowicza.

Symbole Świątowych Dni Młodzieży

8 kwietnia gościliśmy w parafii JTİAP symbole Świątowych Dni Młodzieży: Krzyż i Ikony Matki Bożej.

Dekret zatwierdzający nowy skład Rady Parafialnej

Ks. arcybiskup Józef Kupny dekretem z dnia 18 marca 2016 roku zatwierdził nowy skład Rady Parafialnej naszej parafii, w związku zakończeniem 5-letniej kadencji poprzedniej Rady. Skład osobowy zatwierdzonej Rady Parafialnej: ks. Jacek Wawrzyniak SDS – proboszcz i przewodniczący Rady, ks. Wiesław Waldon SDS – wikariusz, ks. Szymon Kula – katecheta, p. Elżbieta Kosowska – wiceprzewodnicząca Rady, Zdzisław Wądołowski – sekretarz, Janusz Jaworski, Wioletta Masiuda, Teresa Ołdziejewska, Danuta Popielas, Janina Skawińska, Jacek Szymik, Antoni Wilk, Waldemar Wojciechowski, Marta Zybała. W dekreście czytamy: „*życzę, by zatwierdzona Rada Parafialna, działająca pod przewodnictwem Księdza Proboszcza, troszczyła się nie tylko o materialne zabezpieczenie obiektów parafialnych, ale głównie o wzrost życia religijnego w rodzinach, wśród młodzieży, a szczególnie u osób obojętnych religijnie i tych, które od Boga odeszły. Na trud owocnej pracy dla dobra Parafii z głębi serca, mocą Pana naszego Jezusa Chrystusa, błogosławię*”. Podpisał Ksiądz Arcybiskup Józef Kupny, Metropolita Wrocławski.

**Nikotynizm to choroba.
Nie zarażaj!**

O czym ćwierka Franciszek?

17.03.2016

Nikt nie może być wykluczony od Bożego miłosierdzia. Kościół jest domem, który wszystkich przyjmuje i nikogo nie odrzuca.

27.03.2016

Jezus Chrystus zmartwychwstał! Miłość pokonała nienawiść, życie zwyciężyło śmierć, światło rozproszyło ciemności!

02.04.2016

Stawać się miłosiernymi znaczy uczyć się mięstwa w konkretnej i bezinteresownej miłości.

03.04.2016

Miłosierdzie to droga, która łączy Boga z człowiekiem, ponieważ otwiera nasze serca na nadzieję, że będziemy kochani na zawsze.

05.04.2016

Pan pragnie, byśmy byli ludźmi promieniającymi prawdą, pięknem i mocą Ewangelii, która przemienia życie.

07.04.2016

Zachęcam was do dawania świadectwa stylem życia osobistego i wspólnotowego: świadectwa bezinteresowności, solidarności i ducha służby.

09.04.2016

Rodzina jest miejscem, gdzie rodzice stają się dla swoich dzieci pierwszymi nauczycielami wiary.

10.04.2016

Słowo Boże jest towarzyszem drogi dla rodzin przeżywających kryzys i wszelkie cierpienie.

Wielki Tydzień w parafii JTİAP

Ciemnica w kościele JTİAP.

Adoracja krzyża i grobu Pańskiego.

Święcenie pokarmów.

Dekoracja wielkanocnego ołtarza.

Kronika parafii JTiAP

20 marca przeżywaliśmy Niedzielę Palmową.

21 marca odbyło się spotkanie salwatorówów świeckich.

24 marca przeżywaliśmy Wielki Czwartek, dzień ustanowienia Eucharystii i Kapłaństwa. Msza Święta Wieczery Pańskiej była sprawowana o godz. 18.30. W Golędzinowie i Kowalach o 16.30. Po jej zakończeniu do godz. 21.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu w Ciemnicy. W Wielki Czwartek odwiedziliśmy z posługą sakramentalną naszych chorych.

25 marca, Wielki Piątek, to dzień Męki i Śmierci Pana naszego Jezusa Chrystusa. Nabożeństwa Drogi Krzyżowej w tym dniu odbyły się rano o godz. 9.00 i po południu (dla dzieci) o godz. 17.00. Liturgia wieczorna na cześć Męki Pańskiej sprawowana była o godz. 18.30. Adoracja Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim trwała całą noc. W tym dniu rozpoczęła się Nowenna przed świętem Miłosierdzia Bożego.

26 marca przypadała Wielka Sobota. Przez cały dzień trwała adoracja przy Grobie Pańskim, odbywało się święcenie pokarmów w kościele parafialnym i na wioskach. Można też było przystąpić do spowiedzi. Liturgia Wigilii Paschalnej rozpoczęła się przed kościołem o godz. 20.30 od poświęcenia ognia i paschału. Następnie sprawowaliśmy uroczystą Mszę św. zakończoną procesją rezurekcyjną.

27 marca w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego, Msze święte sprawowaliśmy według porządku niedzielne.

28 marca, w Poniedziałek Wielkanocny, podczas Mszy św. o godz. 12.30 został udzielony sakrament chrztu św.

1 kwietnia, w pierwszy piątek miesiąca, po Mszy św. wieczornej miała miejsce wymiana bilecików Straży Honorowej NSPJ.

2 kwietnia, w pierwszą sobotę miesiąca, po Mszy św. o godz. 8.30 miało miejsce nabożeństwo pierwszo-sobotnie ku czci Niepokalanego Serca NMP.

3 kwietnia, w pierwszą niedzielę miesiąca, po Mszy św. o godz. 8.30 nastąpiła zmiana tajemnic różańca świętego. Przed kościołem Akcja Katolicka przeprowadziła zbiórkę na dofinansowanie posiłków w szkołach dla dzieci. Zebrano 1794, 30 zł i 5 euro. Po Mszy św. o godz. 12.30 dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 3 wykonały Misterium Paschalne. W tym dniu przeżywaliśmy święto Miłosierdzia Bożego rozpoczynające Tydzień Miłosierdzia. Z tej racji od godz. 15.00 do 17.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu, która rozpoczęła się nabożeństwem do Miłosierdzia Bożego.

4 kwietnia przeżywaliśmy, przeniesioną z 25 marca, uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Był to Dzień świętości Życia i Dzień Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Podczas Mszy św. o godz. 18.00 grupa parafian złożyła przyrzeczenia Duchowej Adopcji.

6 kwietnia odbyła się konferencja dla rodziców i chrześniaków przed niedzielnymi chrzestami.

8 kwietnia gościliśmy w naszej parafii symbole Światowych Dni Młodzieży: Krzyż i Ikonę Matki Bożej. O godz. 12.00 sprawowaliśmy w naszym kościele Mszę św. pod przewodnictwem ks. Dziekana Tadeusza Kosiora. Następnie trwała adoracja, zakończona Nabożeństwem do Miłosierdzia Bożego. O godz. 14.30 pożegnaliśmy symbole ŚDM i przekazaliśmy je do parafii w Prusicach. Także w piątek, Msza św. o godz. 18.00 sprawowana była w intencji ofiar katastrofy smoleńskiej. Poprzedziła ją modlitwa i złożenie kwiatów na rondzie im. Aleksandry Natalli-Świat.

9 kwietnia po Mszy św. o godz. 12.30 odbyło się spotkanie formacyjne i rozdanie książeczek dla dzieci klas III Szkoły Podstawowej, które w tym roku przystąpią do I Komunii Świętej.

11 kwietnia odbyło się spotkanie Kręgu Biblijnego.

OGŁOSZENIA PARAFII JTiAP

Nabożeństwa majowe

w tygodniu o 17.30, a w niedziele i święta o 16.30.

Uroczystość I komunii Świętej:

– 15 maja, o godz. 11.00, w kościele parafialnym w Obornikach Śląskich,
– 22 maja, o godz. 9.45, w kaplicy w Golędzinowie.

Rocznica I Komunii Świętej

– 22 maja o godz. 9.30.

Sakrament bierzmowania

będzie udzielony 9 czerwca, o godz. 18.00, w naszym kościele. Szafarzem będzie biskup Andrzej Siemieniowski.

Nabożeństwa fatimskie

13 maja – pierwsze nabożeństwo fatimskie o godz. 18.00.

Numer konta parafialnego,

na które można wpłacać ofiary na remont naszego kościoła: ING Bank Śląski 15 1050 1575 1000 0090 7497 0857 Parafia Rzym.-kat. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego, ul. Trzebnicka 35, 55-120 Oborniki Śląskie.

Psycholog

pełni dyżur w Poradni Życia Rodzinnego w czwartki od 17.00 do 19.00. Tel. w godzinach dyżuru 71 310 23 52.

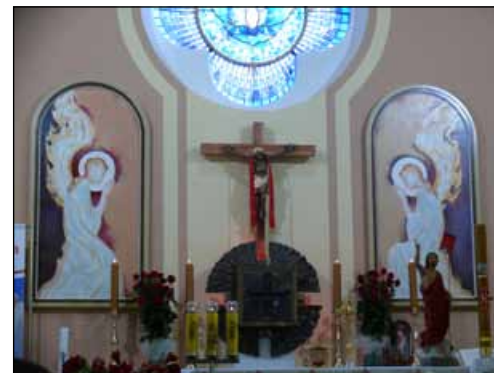
Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia”

numer konta bankowego: 94 9583 0009 0018 2663 2000 0001.

Droga krzyżowa ulicami miasta – 18 marca 2016

Nowy wystrój kościoła przy Trzebnickiej

Kronika parafii NSPJ

21 marca członkowie międzyparafialnej Caritas przekazali najbardziej potrzebującym wsparcia paczki z żywnością. Dziękujemy wszystkim ofiarodawcom tych produktów, którzy w Roku Miłosierdzia wykonali konkretny uczynek miłosierdzia. Dziękujemy członkom Caritas i wolontariuszom za ich zaangażowanie, poświęcony czas i trud przeprowadzenia akcji.

23 marca o godz. 18.30 została odprawiona Msza św. w intencji osób należących do Akcji Katolickiej

27 marca w Niedzielę Palmową rozpoczęliśmy wraz z całym Kościołem Wielki Tydzień w którym rozważaliśmy największe tajemnice naszej wiary, naszego zbawienia i odkupienia. Również w tym dniu po Mszy św. o godz. 12.30 zostało udzielone specjalne błogosławieństwo matkom oczekującym potomstwa.

31 marca odbyła się kolejna katecheza dorosłych w ramach „Wieczorów Nikodema”.

1 kwietnia w czasie Mszy św. o godz. 18.30 modliliśmy się w intencji osób należących do wspólnoty Różańca Rodziców i ich rodzin. Również w tym dniu zostały przywiezione do naszej miejscowości symbole Świątowych Dni Młodzieży: Krzyż i Ikona Matki Bożej. Młodzież Gimnazjum adorowała Krzyż Chrystusa i Ikonę Matki Bożej w swojej szkole, miejscu ich nauki. O godz. 12.00 w kościele przy ul. Trzebnickiej została odprawiona uroczysta Msza św. i przekazanie symboli ŚDM do Prusic.

3 kwietnia, w pierwszą niedzielę miesiąca, adorowaliśmy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Z racji Niedzieli Miłosierdzia Bożego po każdej Mszy św. adorowaliśmy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie

odmawiając wspólnie Koronkę do Bożego Miłosierdzia. Akcja Katolicka tradycyjnie przeprowadziła zbiórkę pieniędzy na dofinansowanie obiadów dla dzieci.

4 kwietnia, w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, na Mszy św. o godz. 18.30, chętne osoby złożyły przyrzeczenia „Duchowej Adopcji” podejmując codzienną modlitwę w intencji dzieci poczętych, a szczególnie za dzieci zagrożone aborcją.

5 kwietnia w domu katolickim odbyło się spotkanie formacyjne do sakramentu bierzmowania dla młodzieży klas II gimnazjum

7 kwietnia, w pierwszy czwartek miesiąca, modliliśmy się w intencji wszystkich powołanych do służby Bożej i o nowe powołania kapłańskie i zakonne.

9 kwietnia księża odwiedzili chorych z pomocą sakramentalną.

10 kwietnia rodzice wraz z dziećmi przygotowującymi się do przyjęcia Sakramentu Pierwszej Komunii Św. uczestniczyli we Mszy św. o godz. 12.30, a po niej w spotkaniu formacyjnym.

11 kwietnia o godz. 18.30 została odprawiona Msza św. w intencji osób należących do Odnowy w Duchu Św. „Pokój i Radość”

12 kwietnia odbyło się spotkanie formacyjne do sakramentu bierzmowania młodzieży klas III gimnazjum.

15 kwietnia została odprawiona Msza św. o godz. 18.30 w intencji Koła Przyjaciół Radia Maryja i ich rodzin

17 kwietnia w katedrze wrocławskiej odbyły się uroczystości związane z 1050 rocznicą chrztu Polski.

OGŁOSZENIA PARAFII NSPJ

Dziękujemy za zaangażowanie

Dziękujemy wszystkim, którzy poświęcili swój czas i talent w przygotowaniu Triduum Paschalnego. Szczególnie dziękuję księżom za ich pracę i zaangażowanie, za trud sakramentu pokuty i pojednania. Księżom Przemysławowi i Stanisławowi za koordynację i pomysł przy dekoracji Ciemnicy i Grobu Pańskiego. Dziękuję tym wszystkim osobom, które z takim zaangażowaniem, poświęconym czasem i inwencją twórczą pomagały przy dekoracji. Dziękuję Pani Monice za przygotowanie kościoła od strony florystycznej. Dziękuję wszystkim ofiarodawcom na kwiaty. Wdzięczność wyrażam Paniom, które sprzątały kościół i wokół niego. Dziękuję Panom kościelnym i Panu organizatorze, służbie liturgicznej i wszystkim tym osobom, które zaangażowały się w przygotowanie liturgii. Wszystkim składam serdeczne Bóg zapłać.

Wykład Jacka Pulikowskiego

21 kwietnia w naszej parafii **po Mszy św. o godz. 18.30** odbędzie się wykład pana **dr. Jacka Pulikowskiego**. Temat spotkania „Zagrożenia współczesnego świata dla naszych małżeństw, rodzin i dzieci”. Pan Jacek jest mężem, ojcem, wykładowcą akademickim z wykształcenia dr. inżynierem. To człowiek z pasją. Pomaga w przewyciężaniu kryzysów małżeńskich, budowaniu relacji rodzinnych.

Nabożeństwa Majowe

Od 1 maja w naszym kościele będą odprawiane Nabożeństwa Majowe codziennie **o godz. 18.00**.

Pierwsza Komunia

Uroczystość Pierwszej Komunii św. odbędzie się w niedzielę **8. maja o godz. 10.00**.

Duchowa Adopcja

4 kwietnia na Mszy św. o godz. 18.30, chętne osoby złożyły przyrzeczenia „Duchowej Adopcji” podejmując codzienną modlitwę w intencji dzieci poczętych, a szczególnie za dzieci zagrożone aborcją.

Niedziela Miłosierdzia

W Niedzielę Miłosierdzia Bożego po każdej Mszy św. adorowaliśmy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie odmawiając wspólnie Koronkę do Bożego Miłosierdzia.

O Matko Fatimskiego orędzia:

„czyńcie pokutę,
nawróćcie się,
trwajcie
na modlitwie,
by świat ocalić”.

Spójrz, Matko
– oto jesteśmy.

(Apel Fatimski)

NABOŻEŃSTWA FATIMSKIE 2016

w kościele św. Judy Tadeusza
i św. Antoniego Padewskiego
w Obornikach Śl., ul. Trzebnicka 35,

**13 maja – 11 czerwca – 13 lipca –
13 sierpnia – 13 września – 13 października
o godz. 18.00**

Zapraszają księża salwatorianie

Przyjmij pielgrzymów Światowych Dni Młodzieży!

Szukamy osób, które mogłyby przyjąć w gościnę młodych przybywających do parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa na Światowe Dni Młodzieży w lipcu bieżącego roku. Chętnych prosimy o kontakt z ks. Przemysławem Marszałkiem lub z Agnieszką Wrzesińską, koordynatorką SDM w parafii NSPJ.

Salonik Czterech Muz
Patronat Gminy Oborniki Śląskie
55-120 Oborniki Śl. ul. Piłsudskiego 13
tel. 669 346 544, www.kultura-oborniki.pl

KONCERT „DLA JANA PAWŁA II”

*Wystąpią: Hanna Błachuta – sopran,
Kinga Chudzikowska – wiolonczela,
Justyna Skoczek – fortepian
Jolanta Nitka – recytacje*

29.04.2016 piątek, godz. 18.30
bilety: 15 zł, młodzież 10 zł

Duchowe drogowskazy
ojca Franciszka Jordana
(cz. 36)

Miej się na baczności...

Nie lękaj się żadnych przykrości, gdy idzie o to, żeby swojemu bliźniemu pomagać lub spełniać wobec niego uczynki miłosierdzia. Miej się na baczności, aby cię nigdy nie opanowała zazdrość i interesowność.

Nasza Parafia – pismo redagowane przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzesiński (redaktor naczelny), Grzegorz Czerkas, Aldona Dudek (korekta), Alina Golecka, ks. Szymon Kula SDS, Małgorzata Laskowska, ks. Stanisław Mucha SDS (asystent kościelny), Dorota Nikiporczyk (webmaster), Małgorzata Pawlak (sekretarz redakcji), Zbigniew Stachurski, Barbara Wrzesińska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, parafia rzymskokatolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (nr tel. 71 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.